

FRYJOR (1) *sb m*

A sg fryj(o)r.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) i XVIII w.

*Wiosenny spływ Wisłą, zwłaszcza do Gdańska (z niem. Frühjahr): Owo iest mátká w ktorey iest nurt główny/ Tędy iest drogá/ tędy frocht wárowny. Láchą názwano owę drugą drogę/ Wiślną odnogę. Y tą ná Fryior pływáią Rotmáni/ Poki gościnna wodá bierze ná ni: Proftuią drogę/ záchodzą Sternicy/ W oczy lámicy. *KlonFlis* F2.*

TG